

[Palle Simonsen]

partier, der var indstillet på besparelser – satte sig sammen. 17 mennesker i folketingets finansudvalg, uanset hvor godt finansudvalget måtte være, når aldrig resultater på dette område. Det kan vi lige så godt sige meget klart til finansministeren. Det er helt andre former for intense forhandlinger, der skal til, for at vi kan nå nogle nye sparetal.

Nu er det her jo hverken en åbningsdebat eller en afslutningsdebat, det er en almindelig førstebehandling af en række lovforslag, hvor vi vender tilbage til debatten i løbet af de kommende uger. Men det var egentlig lidt beskæmmende at høre i statsministerens svar, at det, der ligesom optog statsministeren mest, var spørgsmålet om arbejderbevægelsens enhed, som statsministeren så malende udtrykte det. Det kunne man måske forstå at socialdemokratiets formand talte meget ud fra. Men jeg synes nok, det var væsentligt, hvis statsministeren lagde mere vægt på en løsning af dette samfunds problemer fremfor at lægge vægt på de problemer, der måtte opstå i arbejderbevægelsen. Det drejer sig om at løse problemerne for dette samfund som helhed og for alle borgere i dette samfund. Jeg synes nok, at statsministeren på mange måder kom til at afsløre sig mere som partipolitiker end som landets statsminister i disse bemærkninger.

Statsministeren er født optimist, og det er jo en god egenskab at have her i verden. Statsministeren siger, at mange mål allerede er nået, og at der i de forslag, der nu ligger til behandling, er store perspektiver. Ja, det er svært for os andre at få øje på dem, det må jeg sige ganske klart. Det er svært at få øje på, at det giver andre resultater end et øget skattetryk, øgede statslige udgifter og dermed et større underskud på statens finanser, og at det kun vil bidrage til en beskednen forbedring af beskæftigelsen, måske i størst udstrækning til en omfordeling af arbejde. Hvor ligger egentlig de epokegørende muligheder i de forslag, der er lagt frem her? Det er meget svært for os at se.

Men nu vel, nu skal alle disse forslag jo til en grundig udvalgsbehandling, og det, der bliver det store problem for statsministeren, er selvfølgelig, hvordan han får sikret sig et parlamentarisk grundlag. Som statsministeren har lagt det op i dag og ved tidligere lejligheder, er det klart, at han har indsnævret sig meget stærkt i sin søgen efter det parla-

mentariske grundlag, så en debat om det vil jeg foretrække at vende tilbage til, når den politiske situation for statsministeren i lidt højere grad er afklaret.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Camre ville så gerne have et tal for at få at vide, hvad der er nødvendigt for landbruget, og hvad det er, vi vil. Hr. Camre ved jo udmærket, at så enkelt kan man ikke stille den situation op, at det bare drejer sig om et tal. Regeringen kender vores forslag på området, regeringen kender vores holdninger til, hvad det er nødvendigt at skabe af indkomstmuligheder for landbruget. Ingen kan være i tvivl om det. Der, hvor vi savner oplysninger om, hvad man vil, og hvad man tror er nødvendigt, er fortsat fra regeringen.

Statsministeren efterlyste en forklaring på, hvad det er for stærke socialistiske elementer, jeg ser i regeringens politik. Jeg skal da nævne et par af dem, som jeg finder iøjnefaldende.

Jeg mener, at forslaget om jobskabelse er et udtryk for klare socialistiske ønsker om at flytte arbejdspladser fra den private sektor over i den offentlige sektor. Det bliver følgen af det, og det er for mig et udtryk for, at man ønsker at socialisere dele af dansk erhvervsliv.

De energifgifter, der er lagt frem, er også udtryk for, at man på energipolitikens område ønsker at forfølge socialistiske mål, sådan som hr. Ivar Hansen gjorde rede for det før.

Regeringens forslag om en jordbank opfatter vi også som et ganske klart forslag i socialistisk retning, uanset at der er ikke-socialistiske partier, der også har nærret det forslag ved deres barm. Forslaget er jo i ganske glimrende overensstemmelse med, hvad der står i socialdemokratiets principprogram, nemlig:

»Jorden overtages gradvis af samfundet gennem inddragelse af værdistigninger og opkøb.«

Altså jordbanken er også et udtryk for socialistiske elementer i regeringens politik. Når statsministeren henviser til, at der jo er kredse i landbruget, der har udtalt sig positivt om det, så vil jeg sige, at der vel ikke er noget at sige til, at man i landbruget nogle steder kan have følt at have været gidsel så